

Mohácsi kötődésű a Busójáráslogó-pályázat győztese

A mohácsi felmenőkkel rendelkező, Budapesten élő **Sárkics György** nyerte meg az önkormányzatunk által idén nyáron kiírt országos Busójáráslogó-pályázatot. Városunk fontosnak tartotta, hogy végre kialakítsa e világhírű tradíció arculati elemeit, hiszen mindez nagyban befolyásolja az egész rendezvény megítélését, egyedi azonosíthatóságát, még ismertebbé tételét és további népszerűsítését.

Zenei keretbe foglalva, előbb a **Versendi Kovács József** tanítványaiból verbuválódott Dunavkinje leány tamburazenekar produkciója, majd **Bárdos Gábor** dudamuzsikája mellett hirdették ki október 28-án a pályázat végeredményét. A mohácsi Városháza dísztermében életnagyságú busóbabák és egy sokac népviseletű leányzó sorfala előtt **Szekó József** köszöntötte a jelenlévőket. A város első embere elmondta: azzal, hogy 2009 őszén az UNESCO Szellemi Kulturális Örökség Kormányközi Bizottsága Abu Dhabiban a hazánk által felterjesztett mohácsi népszokást, a mohácsi Busójárást felvette „Az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listájára”, e tradíciók végre hivatalosan is az emberiség kultúrkincsévé vált.

– Részint emiatt is kötelességünk e szokásunk ápolása, továbbörökítése és gazdagítása – jegyezte meg polgármesterünk, hozzátéve: ezért is fáradozik a város vezetése és a szervezőhad azon, hogy térben és időben „széthúzza” az eseményt, vagyis hogy kifsangtól Húshagyókeddig minden napra jusson több olyan produkció, látványosság, ami érdemes lehet az ideérkező nagyszámú külföldi és hazai vendég figyelmére. Elhangzott: köszönettel tartozik Mohács a busócsoportoknak, hogy az első pillanattól az „UNESCO”-s Busójárás ügye mellé álltak, mindent megtéve a rendezvény sikere érdekében. Szekó József szerint kellemes meglepetés volt a városnak, hogy a megjelölt szeptember 10-ei határidőig százötvennégy alkotótól kétszáznyolcvanhárom(!) pályamű érkezett be. Hozzátette: az első három helyezettnek – a díjazáson felül – további jutalmul szánja a város, hogy vendégül látja őket a következő, 2012. február 16-21-éig tartó Busójárás ideje alatt...

– E télűző, tavaszköszöntő tradíció az 1700-as évek vége óta nagy utat tett meg idáig: bár az első időkben még szentségtelen és pogány megnyilvánulásként említik, s ennél fogva tilalmasnak is bélyegzik a korabeli egyházi iratok, sőt, az 1800-as évek mohácsi sajtója is inkább elítélő hangnemben tudósít róla, idővel megbarátkozott vele a város és egyre büszkébb lett rá – jelentette ki **Ferkov Jakab**, a Kanizsai Dorottya Múzeum igazgatója. Mint a jelenlévők megtudhatták, eredetileg és hosszú ideig csak a török elől menekülő, a Mohácson és környékén megtelepedő horvát/sokac lakosság férfitagjai öltöttek busómaskarát, sok éve már kortól, nemtől, származástól függetlenül bárki maszkot és birkabundát húzhat. Az első karneváli, fesztiváli jelleggel megtartott Busójárásnak egyébként a pontos dátumát is ismerjük – fejtette ki a néprajz szakembere. – 1935-ben az Iparos Körben „Karneválherceget” választottak farsangkor és az akkori hírlapok cikkeztek az első „nagyszabású” Busójárásról.

A szervezők nevében **Vikár Csaba** arról számolt be: látványosságban jövőre sem lesz hiány, hiszen a harmincnégy busócsoport „színeiben” és a csoportokhoz nem tartozó maszkosokkal, valamint a többi jelmezessel együtt nagyjából ezerfős lesz a felvonuló, alakoskodó sereg...

– E különleges tradíciót a korszerű grafika nyelvén szimbólumként megjeleníteni: ez volt az elsődleges cél e pályázattal – mondta az értékelő nevében **Dr. Kovács Orsolya** pécsi művészettörténész, baranyai főmuzeológus, aki a többi zsűritaggal, **Auth Attila** grafikusművész, egyetemi adjunktussal (Magyar Képzőművészeti Egyetem Tervezőgrafika Szakirány) és a szintén pécsi, ismert grafikus, szobrásszal, **Gellér Brúnó Istvánnal** több „szűrőn át” válogatta ki az alkotásokat. További szempontot jelentett a sokoldalú felhasználhatóság (egy ilyen logónak a levélpapíron, a plakátokon és a bögréken,

ajándéktárgyakon egyaránt jól kell mutatnia), a színes mellett a fekete-fehér kivitel és a nagyíthatóság, kicsinyíthetőség lehetősége is. Emellett – hangzott el – fontosnak tartottuk kollégáimmal, hogy a szimbólum ne legyen túlságosan leíró jellegű, vagyis ne legyen túl sok minden sűrítve egyetlen ábrázolásban. Az értékelők külön figyelmet szenteltek annak is, hogy vidám, dinamikus, nem csupán a történeti hagyományon alapuló grafika elfogadását javasolják a képviselő-testületnek. **Dr. Kovács Orsolya** megemlítette még: jó volt látni, hogy a felnőttek mellett ennyi fiatal és tizenéves fantáziáját is megmozgatta a kiírás.

Tovább nem csigázva a hallgatóságot, kihirdették a győztes és a helyezettek nevét is. Ahogy azt a bevezetőben már leírtuk, győztesnek a budapesti **Sárkics György** munkáját választották. Második **Gyurcsik Aletta** lett, a harmadik legjobb tervet **Osváth Gábor Dezső** küldte be. Az okleveleket és ajándékokat **Szekó József** adta át a legjobbaknak. Külön elismeréssel illették a legfiatalabb pályázót, a budapesti **Horváth Gergelyt**, aki az édesanyjával érkezett az eredményhirdetésre.

Mohács vezetése reméli: a győztesnek választott logó elnyeri a mohácsiak tetszését, megerősítve bennük, hogy a grafika méltó módon és magas színvonalon fejezi ki az esemény rangját, s az itt élőknek e kivételes hagyományunk iránti tiszteletét.

I. helyezett

II. helyezett

III. helyezett

